

WSA wskazał, że chociaż świadczenie wychowawcze przysługuje matce, ojcu, opiekunowi faktycznemu albo opiekunowi prawnemu, to celem tego świadczenia jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych. Tak więc w istocie świadczenie to służy dziecku.

SKO utrzymało w mocy stwierdzenie, że babka macierzysta nie jest uprawniona do otrzymywania świadczenia wychowawczego. SKO wskazał, że w aktach sprawy znajduje się wniosek złożony przez skarżącą w formie elektronicznej o przyznanie świadczenia wychowawczego. Z treści wniosku nie wynika jednak, w jakim charakterze skarżąca ubiegała się o przyznanie tego świadczenia. Z jej wyjaśnień wynikało, że swój interes prawny do złożenia wniosku wywodzi z bieżącej pieczy jaką sprawuje nad dzieckiem, jako babka macierzysta na podstawie orzeczenia sądu w Wielkiej Brytanii.

Organ wskazał na treść przepisów k.r.o. mówiących o tym, że powierzenie bieżącej pieczy nad małoletnim nie jest tożsame z powierzeniem funkcji opiekuna prawnego. Tym samym uznał, że zakres postanowienia sądu w Wielkiej Brytanii zbliżony do sprawowania bieżącej pieczy dotyczył głównie określenia miejsca zamieszkania u babki matki dziecka, ustalenia kontaktów z matką. Nie można więc upatrywać w tym formalnego ustanowienia nad małoletnim opieki.

WSA po rozpoznaniu sprawy doszedł do przekonania, że skarga jest zasadna, bowiem zaskarżoną decyzję podjęto z naruszeniem przepisów prawa materialnego w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy. Na podstawie orzeczenia sądu Family Court w Barnet powierzono skarżącej pieczę nad małoletnim wnukiem. Ponadto Sąd ustalił miejsce zamieszkania małoletniego w miejscu zamieszkania skarżącej. Zgodnie z pismem ze Szkoły Podstawowej wskazano, że małoletni jest przyprowadzany i odprowadzany ze szkoły przez babcię. Skarżąca przedstawiła również potwierdzenie opłat za zajęcia małoletniego w Międzyszkolnym Klubie Sportowym oraz za zajęcia języka angielskiego. Wobec tego nie istnieje jakkolwiek wątpliwość, iż faktycznym opiekunem oraz osobą wychowującą małoletniego jest skarżąca. Skarżąca jest osobą, która wychowuje dziecko oraz ponosi wszelkie możliwe koszty związane z utrzymaniem dziecka.

Zgodnie z art. 4 ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci celem świadczenia wychowawczego jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych. Tym samym przepis ten w sposób niebudzący wątpliwości przyznaje prymat prawa do pobierania świadczenia przez osobę faktycznie sprawującą opiekę nad dzieckiem i ponoszącą związane z tym wydatki, o ile tylko należy do ustawowego katalogu osób uprawnionych do jego wnioskowania i pobierania.

Świadczenie wychowawcze przysługuje tej osobie z kręgu osób wymienionych w art. 4 ust. 2 ustawy z którą dziecko wspólnie zamieszkuje, która zaspokaja jego potrzeby, wychowuje je i utrzymuje.

Jednym z istotnych i zasadniczych kryteriów stanowiących przesłankę do przyznawania świadczenia wychowawczego jest zatem miejsce zamieszkania dzieci. Istnienie prawomocnego orzeczenia sądowego w przedmiocie ustalenia miejsca zamieszkania czy miejsca pobytu dziecka przesądza zatem ustalenie sądu, do czyjej rodziny należy zaliczyć dziecko.

## **Z wokandy. Miejsce pobytu dziecka a prawo do świadczenia wychowawczego**

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 22, lipiec 2022 11:00

Gabriela Trocka

Odsłony: 538

---

*Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 28 czerwca 2022 r. III SA/Kr 307/22*